

ELJÖTT A MEGSZABOTT IDŐ

2016. augusztus 21.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Köszönöm az Úrnak a figyelmeteket! És most nyissuk ki a Bibliánkat! A drága Jézus a mi Urunk, királyunk, a parancsolónk, a gyönyörűségünk, az egyetlenünk! Az Ő *Igéje áll meg* egyedül. Minden más elbukik az életünkben, az mind ideig való.

Felbukkannak dolgok, az ellenségnek a megtévesztései, és aztán egy idő múlva, ha *hatalmat veszünk* fölötte, egyszer csak azt vesszük észre, hogy eltűntek. Letűntek az életünkből, kiszáradtak, elszáradtak, gyökér nélkül maradtak, és csak az *igazság áll meg* egyedül az életünkben.

Akik régebben jártok az Úrban, tapasztaljátok ezt. Felüti a fejét valami, látszik, hogy az nem az Úrtól van, és ha te az Igében maradsz, akkor megállsz és a megtévesztés eltűnik az életedből. Ez egyedül az Úr mindenható Igéje által jön elő az életünkben. Nincs máshogy.

Az *Igéhez ragaszkodni* kell, az Ige igazságához! Az egyetlen világosság az utunkon, nincs más. Ha megnézzük, hogy mennyi *megtévesztés* van kint ma a világban, akkor érzékeljük, hogy az *idők végéhez* érkezünk, mert azt mondja az Írás, hogy az idők végén ezek megsokasodnak.

Nagyon kell vigyázni, azt mondja az Ige, hogy vigyázzatok és megálljatok. Mit engedünk be a fülünkbe, mit engedünk a szemünk elé, azt *megvizsgáljuk*, hogy vajon igaz-e? De amikor a legkisebb szögben eltér az Igétől, már akkor tegyük le, ne vizsgálgassuk tovább! Ha megtaláltuk, hogy nem egyezik az Igével, akkor nincs azzal közösségünk.

Ha tovább nézegetjük, tovább olvasgatjuk, még töltünk vele kis időt, mert milyen érdekes, az nem fog előbbre vinni, hanem az Úrtól el fog távolítani. Nagyon óvatosan kell kezelni ma a világban ezeket az „új dolgokat, új kijelentéseket”.

Hallottam valakitől, aki közénk jár, hogy olyan kijelentéssel jött... Mondtam, hogy ezt hol olvasod a Bibliában? Nincs benne, akár az elejétől kezded olvasni, vagy a végétől, bárhol nyitod ki, nem egyezik azzal. *Óvatos légy*, ne engedd magadhoz közel!

Így fogjuk olvasni az Írást. Ezt mindannyiótoknak mondom, magamnak is mondom, hogy mire engedjük a figyelmünket, és *mit fogadunk be*, s milyen szűrővel vagyunk kint a világban. Meg kell *szűrni*, hogy mit engedünk a közelségünkbe, magunkba, a gondolatainkba.

Állandóan óvatosan és vigyázva kell járnunk, hogy meg tudjunk állni az igazságban, hogy a *megtévesztések* ne tudjanak hatalmat venni felettünk. Az Úr üzenetét nézzük a Zsoltárokból. Dávid király *megpróbáltatásairól* sokat olvashatunk a Zsoltárokból.

ZSOLTÁROK 102,11–13.

11. Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék; magam pedig, mint a fű, megszáradtam.

12. De Te Uram, örökké megmaradsz, és a Te emlékezeted nemzetségről nemzetségre áll.

A Te emlékezeted, a Te cselekedeteid, a Te dicsőséged megáll örökkön, mondja a zsoltáros. Így kiált fel:

13. Te kelj fel, könyörülj a Sionon! Mert ideje, hogy könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő.

Könyörülj a Sionon! Látod-e, hogy Istennek *rendelt ideje*, megszabott ideje van a *szabadulásunkra*? Kiolvasható ez ebből, és Isten sokszor utalt rá. Ha olvasod az Ószövetséget, előre jelezte Ábrahámnak, hogy az én népem fogságba megy, de ha eltelik a négyszáz esztendő, akkor visszajönnek a fogságból. Ha eljön az a rendelt idő, megszabadítom, kiszabadítom őket.

Amikor az Izrael népe a babiloni fogságba került, akkor is jelezte Isten előre, hogy hány éves fogság után – Dániel megtalálta Ezékiel könyvében –, hogyha lejár a *megszabott idő*, az a hetven esztendő, *kiszabadítom* őket és hazahozom őket a fogságból. Jobbakat cselekszem velük, mint azelőtt.

A *rendelt időnek* el kellett jönnie hozzá, hogy ez a szabadság valósággá legyen, hogy kézzelfoghatóvá legyen, hogy megtapasztalhassák Isten szabadítását. Az Ószövetségben ez az alapelv, hogy Istennek rendelt ideje van az életünkben az *igáknak* a szemmel látható összetörésére, hogy azokat *összetöri*, kiesnek a szögek, és leesnek a terhek.

Sokan hitben vagyunk, és megpróbáltatások közepette vagyunk, és amit az Úr üzen ezzel, hogy *tartsatok ki!* Mert a kereszthalálban *elvégezte* az Úr ezt a szabadulást, és ha te kijelented, hogy ez az a nap az életemben, amikor Isten *akarata beteljesedett*, akkor eljön az a nap, amikor meglátod a teljes szabadulásodat minden kötelék alól, az Úr ezt elrendelte. Az Úrnak rendelt ideje van. Eljön a rendelt idő, a szabadítása, a megszabott idő, amikor az Úr azt rendeli, hogy eddig és *nem tovább!* Az én szolgám megpróbáltatott.

Jób is megpróbáltatott, de amikor megjött hozzá az a világosság, hogy *imádkozott* azokért, akik nem az Ige szerint szóltak az életében, akkor az Úr feloldozta őt és *kétszer annyit kapott*, mint amennyit az ördög eltolvajkodott tőle. Ha *kitartunk*, akkor a szabadulásnak a megszabott idejében, a rendelt idejében *gyönyörködni* fogunk az életünkben. Ámen. Ez egy isteni alapelv.

Az Ószövetségben megtaláljuk ezt az *alapelvet*. Istennek rendelt évei voltak a zsidó népe számára. Minden hetedik esztendő úgynevezett *szombatév* volt, amikor félre kellett tenni a munkát, és csak Istennek az ünneplésére, Istennel való elmélyülésére szolgált ez a hetedik esztendő. Isten közelségébe kellett kerülniük jobban.

Amikor hét ilyen szombat ciklus letelt, az negyvenkilenc esztendő, és a negyvenkilencedik esztendő után – ami egy szombatév volt –, jött az ötvenedik [jubileumi] esztendő. Ez az esztendő volt, amikor Isten elrendelte a népe számára, hogy hirdessenek szabadságot.

Teljes szabadságot kellett adni, a földeket vissza kellett adni, a rabszolgákból keveredettek vissza kellett juttatni a családtagoknak. Minden adósság eltöröltetett, feloldozta Isten a népét és visszaadta nekik a szabadságukat. Ez egy alapelv Istennél.

Ő ebben gyönyörködik, és elrendelte az idejét a népe számára ötven esztendőnként. A törvény ír róla, és mindaz, ami ott meg van írva, az jellemzi Isten szívét. Ez tanulságként van megírva a számunkra, hogy a mi életünkben is *várhatjuk nagy hittel* és elvárással, hogy ez a feloldozás úgy jön el, hogy *megláthatjuk a szabadulást*, bármilyen kötelékben is vagyunk.

Hogyha hiteleket vettünk föl, ha nehézségekbe kerültünk, ha családi problémáink vannak, az a nap eljön, amikor Isten azt mondja, hogy *megettörtek* ezek az igák, és azt te megláthatod! Rendelt ideje van a szabadulásunknak Istennél.

Amikor te elmondasz egy imát, akkor az *imaválasznak* egy rendelt ideje van. Ha nem is látod meg azonnal, de az megvan. Isten így tekint rá, és te az időtengelyen meg fogod látni! Nem adjuk fel! *Kitartunk* a hitben és hálákat adunk közben! Bőséges hálaadásokat, mert az Istennek a természete és a működési metódusa, hogy elrendeli azt az időt. Nézzük meg az Igében:

3MÓZES 25,10–11.

10. És szenteljétek meg az ötvenedik esztendő, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának; kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek, kapja vissza mindenki az ő birtokát, és térjen vissza mindenki az ő nemzetségéhez.

11. Kürtölésnek esztendeje ez, az legyen néktek az ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, amit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak.

Az Úr kijelölte, hogy eltelik az első esztendő, jön a többi, jönnek a történések, jönnek a nehézségek, jönnek az adósságok, a földeket kell eladni, birtokokat kell pénzzé tenni, mert valaki elszegényedik.

De azt mondja az Úr, hogy az ötvenedik esztendő eljön, és helyreállítás jön az életedben. *Helyreállítom* azokat a dolgokat, amelyeknek nem lett volna szabad soha megtörténniük: ahogyan az ördög nyereszkedett, ahogyan ezeket a pusztító munkáit hozza az életünkbe – mert van egy *helyreállítás Istene!*

A helyreállítás Istene, akiben bízhatunk, hogy helyreállításokat hoz az életünkben, mert eljön a megszabott ideje, hogy az Úr könyörüljön a Sionon. Eljön a megszabott idő. Ez az a megszabott idő, az ötvenedik esztendő, amibe a zsidó nép belép, az 5777. esztendő, szeptemberben indul. Nagyon sok változás érzékelhető szellemben.

Az Úr kijelenti, hogy *hirdessétek* ezt a szabadságot a népeknek! Hirdessetek a földön *szabadságot*, hirdessétek az Úr kedves esztendejét! Ez volt az a kedves esztendő, amiről Jézus Krisztus felolvasta a Lukács evangéliumában, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam, hogy hirdessem az Úrnak ezt a *kedves esztendejét*, a raboknak a szabadulását, a vakok szemeinek megnyílását, a süketek füleinek a megnyittatását.

Hirdessük ezt, ez az Úr akarata, mert jön ez az esztendő, és közel van! Közel van az Úr szabadítása. Mondd te is: *közel van az Úr szabadítása!* Csak kimondod, már remegnek az ördögök, mert tudják, hogy ez az idő eljön, rendelt ideje van Sion szabadításának. Rendelt ideje van, *megszabott ideje* van, a Jézus nevében! A Prédikátor könyve is beszél erről. Rendelt ideje van a földön minden eseménynek. Az ültetésnek, a szaggatásnak.

PRÉDIKÁTOR 3,1–11.

1. Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.

2. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültettetett.

3. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek.

4. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.

5. Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak.

6. Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.

7. Ideje van a szaggatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

8. Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek.

9. Micsoda haszna van a munkásnak abban, amiben ő munkálkodik?

10. Láttam a foglalatosságot, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy fáradozzanak benne.

11. Mindent szépen megalkotott a maga idejében, sőt az örökkévalóságot is az emberek szíve elé tárta, az ember mégsem tudja felfogni mindazokat a dolgokat, amiket az Isten cselekszik kezdettől fogva mindvégig.

Azt tudjuk, hogy az Úrnak rendelt ideje van a szabadításra. Hogy az Úr felkel a trónjáról, és ha te *hitben kitartasz*, akkor tízezer emberen, százezer emberen keresztül eljut hozzád azzal az *imaválással*, amiben hiszel, mert eljött a megszabott ideje a Sion hegyén a szabadulásnak. A Jézus Krisztus szent akarata ez. Megfizette az árat érte, hogy abban járjunk, amit elvégzett értünk.

Hányan érzitek, hogy van egy shift [váltás] a szellemben, egy nagy változás előtt állunk? Az Úr hatalmas dolgokat munkál! Szellemben munkálja ezeket, és itt van az ideje, *nagy gyorsasággal*, hogy meglássuk ezeket. Ez az, ami miatt te másként kelsz fel minden reggel, mint az, akinek nincs reménysége, mert te látod ezeket.

Te meglátod, neked van egy ilyen *élő reménységed*, hogy amiben én hiszek, azt meg fogom látni. Azt *csak úgy lehet*, ahogy Isten elrendelte, ahogy Isten szólt, és ahogy meg van írva. Ez nem lehet másként az életemben, ez egy *elrendelés*.

Ez egy szellemi elrendelés, és az Úr együtt munkálkodik velem, a Szellemmel együtt munkálkodik. A *szádban* van ez a csodálatos *szellemi erő*, hogy ezt kijelentheted, és úgy van. Ez a szenteknek a rendelése.

Jeremiás könyvére menjünk! Közben néhány Ige előjön, amiről tegnap is szóltunk, mert a Szellem szólja a gyülekezeti Testnek, de annak a teljességét most hagynunk kell, mert ott majdnem délután négy óráig együtt voltunk, és most ez csak egy rövidebb istentisztelet. De azért oszlopokat megnézünk belőle.

Mondd közben: *Eljött a megszabott idő az életemben, hogy Isten minden akarata beteljesedjen! Halleluja!* Ez örömet gyújt a szívedben, miközben elrendeled. Mi nem remény nélkül vagyunk ebben a világban. Még ha nehézségek közepette kell átmennünk, akkor is eljött a megszabott idő, hogy Sion leánya megszabaduljon. Örvendezz, Sionnak leánya!

Számunkra eljött egy király, aki *megszabadít* minket, a Sionnak a királya. Tudunk-e örvendezni, vagy betakart minket már a sok por? Nem, mi nem olyanok vagyunk, mint a por és hamu! Nem! Mi *ragyogunk* Isten dicsőségében, mert tudjuk, ez az idő eljön a számunkra, hogy örvendezünk! Ma is jelen van ez az öröm! Ma jelen volt ez az öröm a dicséretben is!

Az Úr szólt a szívemhez, mikor jöttem befelé a gyülekezetbe, hogy ma az én *örömben* lesz jelen az én népem, megragyogtatom az én örömet! Ez a szívünkből jön elő, még akkor, amikor nem látjuk. Már akkor felgerjed az öröm és tud örvendezni Isten népe. Úgy, mintha már a valóságban látnánk, mert tudja, hogy Isten szava az igazság, és az megvan nekünk.

Bátorítsd magad az Igében, dicsekedj az Igében és ne hagyd, hogy az ellenség úgy lenyomjon, hogy ne látszódjál ki a porból és a hamuból, és ne lásd azt a reménységet, amit az Isten Igéje tud csak adni egyedül! Te lásd, hogy ez megvan neked, lásd magad benne! Ámen!

Jeremiás könyvére megyünk. Ahogy elhívja Isten ezt a csodálatos prófétát, az nagyon tanulságos.

JEREMIÁS 1,5–10.

5. Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijöttél, megszenteltelek; prófétának rendelvelek a népek közé.

Hiába mondják sokan, hogy én csak úgy lettem. A szüleim ugyan nem terveztek, azért mégiscsak megszülettem, és itt vagyok, és céltalanul élik az életüket, mintha semmi keresnivalójuk nem lenne. Nem igaz!

Isten *számított rád*, Isten tudta a te jöttödöt, eltervezte, és ismert téged, mielőtt az anyaméhben megfogantál. Már akkor ismert téged. Hol voltál te akkor? Az **Ő** szívében. Addig a *szívében hordozott* téged. Isten azt mondja Jeremiásnak is, hogy mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek.

Nekünk ősi korok előttről van az ismeretségünk Istennel. Mi Istent ismerjük, mielőtt a világegyetemet megteremtette volna. Ismerjük **Őt**. Az **Ő** szívében voltunk, és az **Ő** szeretetéből születünk meg. Az **Ő** szeretetéből.

Mielőtt az anyaméhből kijöttél, *megszenteltelek*! Azt jelenti, elkülönítettelek a világtól, nem olyan leszel, mint a világ. Már az anyaméhben megtörtént ez, hogy én magamnak megszenteltelek. Te az enyém vagy, Jeremiás, és engem fogsz szolgálni!

Az én Igémet szólod, és nem úgy fogsz élni, mint a világban a többiek. Te másként leszel. Te másként leszel, mert megszenteltelek. Prófétának rendelvelek a népek közé. A próféta az Isten Igéjét szólja kijelentés által. Jeremiás így válaszol:

6. És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!

Találunk mindig egy *kifogást*, ha Isten hív minket. Gyarlóságunk ez, hogy úgy tekintünk magunkra, mintha csak szöcskék lennénk, és az óriások is így tekintenek ránk, mondja, akit küldött az Úr. Mi magunk is így látjuk magunkat. Magunkat meg szoktuk mérni, és az nem az Ige szerint való mérték, és az helytelen.

Mi hatalmasak vagyunk Isten akaratának a betöltésére, megcselekedésére. Azt mondja, hogy nem tudok beszélni, és pont engem akarsz küldeni? Engem, aki nem tudok beszélni? Miért pont engem választottál erre? Válassz ki valaki mást! Mózes is mondta ezt Istennek, hogy nehéz ajkú vagyok, Uram, miért pont engem néztél ki magadnak? Nézzél ki valaki mást helyettem!

Próbáljuk Istent így lerázogatni, hogy ne legyen rajtunk a felelősség, mert ha érezzük a *hívást* és azt meg kell cselekedni, annak van *súlya*. Akkor ott van a felelősség. De tudnunk kell, hogy **Ő** megy elől, és **Ő** cselekszi. Próbált a próféta kibújni: Uram, ne engem, valaki mást!

Kérdezted már valaha az Úrtól, hogy miért pont téged választott ki arra? Biztos, hogy kérdezted, én is szoktam tudakolni, hogy Uram, *miért pont engem* választottál erre a helyre? Az Úr látta előre, hogy te leszel az, aki *megállsz benne*. Téged választott, ahogy az ékszerdobozból kiválasztjuk azt az ékszert, hogy ma ezt tesszük fel. Az Úr feltesz minket így ékességként. Felékesíti a menyasszonyát.

Ti kiválasztottak vagytok az Úr akaratának megcselekedésére, amit rendelt nektek. Az egy hatalmas kiváltság és előjog, hogy az Úr titeket elhívott az Ő ismeretére. Hogy ti ismerhetitek Őt. Téged rendelt rá, hogy ismerkedj meg velem, lányom! Ismerd meg az én akaratomat, ismerd meg az én útjaimat, szöld az én Igémet, cselekedjél az én királyságomban! Meghívottak vagyunk.

Nem utasíthatjuk vissza, és nem méregethetjük magunkat, hogy inkább a másikat hívtad volna, Uram, ő alkalmasabb lett volna. De az Úr téged választott ki rá, hogy azon a helyen megállj, azon a helyen te ragyogd az Ő dicsőségét. Téged választott ki. Az Úr így folytatja:

JEREMIÁS 1,5–10.

7. Az Úr pedig monda nékem: Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mind-azokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéd mindazt, amit parancsolok néked.

Mert találhatunk más kifogást is. Jeremiás azt mondta, ifjú vagyok, Uram, ne engem válassz! De el volt rendelve, mielőtt megfogantál volna, Jeremiás, hogy ez a *te helyed*. Ezt az Efézusban nekünk is írja, hogy az újjászületésünknel megteremti ezeket a jó cselekedeteket, amikben járnunk kell. Előre el vannak rendelve.

A helyek, ahova el kell jutnunk, a kapcsolatok, ahol meg kell születnünk, nekik meg kell születniük a Krisztus Testébe. El vannak rendelve. *Menj el* mindazokhoz, akikhez *küldelek*, és amit parancsolok, azt *szóljad* – mondja – és ne félj tőlük!

Nekünk nincs mit félnünk a világban. Nincs mitől tartanunk. Az élet, ami bennünk van, az romolhatatlan, elpusztíthatatlan. Az az Ő élete, és az legyőzte a világot. Ez a győzedelmes élet, örök élet, hatalma van a test felett. Ez egy örök élet. Ezért ne félj tőlük!

8. Ne félj tőlük, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr.

9. És kinyújtá az Úr az Ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én Igéimet adom a te szádba!

Jeremiás, az én Igémet fogod szólni, akkor nem kell félned tőlük! Az én Igémmel megy ez a harc, harcold meg ezt a szép harcot, harcold meg a hitnek a harcát! Az Igét szöld! Az én Igéimet adom a te szádba.

10. Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!

Ez egy elrendelés. A mi életünk egy *elrendelés* Istentől, mindannyiunké. Nem céltalanul vagyunk a világban. Elrendelt az Úr téged valamire. Az Úr így folytatja: gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj! Mit kell kigyomlálni az életünkéből? Ami nem odavaló, amit az ellenség plántált.

Mióta a Krisztusba jöttünk, sokféle hatás ért minket: a neveltetésünk, a család, az iskola, a közösségek. Ami nem odavaló, ami nincs az Úr tetszésére, ha *szólod* az Úr Igéit, jön egy *gyomlálás* az életeden. Elkezd ki gyomlálni, ami nem odavaló. És irts!

Mit kell *kiirtani*? Ami nincs az Úr tetszésére, ami nem odavaló, ami *akadályoz* minket az úton. Sok minden van, amit ki kell irtani az életünkéből, az Úr akarata ez. Pusztítani – ezt is Isten Igéjével tesszük.

Azt mondta az Úr, hogy az *Igét adom a szádba*. (Jer. 1,9) Akkor végezd ezt! Pusztíts! Az ellenségnek pusztulnia kell az utunkból, el kell távoznia teljesen, nyomtalanul kell eltűnnie! *Pusztítjuk* az ellenség terveit, útjait, szövevényeit.

Egy *munkára* vagyunk elhívva, aminek része ez a pusztítás. Nem kézzel végzed, nem bunyókról van szó, Isten *Igéje végzi* ezt a pusztítást. Rombolj, rombold le az ellenség építményeit!

Rombold le az ellenség erődítményeit a fejedben, a gondolataidban, az értelmekben, az indulataidban, nincs ott a helye, *rombold le!* Ezt is az Igével.

Az Igéimet adom a szádba. Aztán *szóld*, építs és plántálj! Építsd fel magad az Igében! Építsd fel magad, plántáld el az Igét a szívedben! Plántálj, *építs*, erre van az elhívásod, Jeremiás! Építs és plántálj, hogy felépüljön az az építmény, az ékes lehessen, hogy az élő kövekből épület épülhessen, Isten dicséretére! Ezért vagyunk itt ebben a világban. Ezt Isten *Igéje végzi*, minden nehézség ellenére el tudja végezni ezt az Ige.

Az Ige *mindenek felett* való! El tudja végezni, ha *helyet adunk* neki, ha elkötelezzük magunkat erre. Megírta az Ige, ha ehhez így ragaszkodunk, és csak az Ő Igéje van a mi *szánkban* – ez egy nagyon nagy elkötelezés, hogy a nehézségek, a körülmények, a viszálykodások, a szakadások, a szítások, az ördög minden gonosz terve és szándéka ellenére elkötelezed magad, hogy csak az Igét szólod –, akkor tudod, mi lesz, amit meg fogsz látni? Hogy *erősen fog állani* az Úr házának hegye, hegyeknek felette!

Özönleni fognak hozzá a pogányok, mert ez a *jósága* Istennek, ami megjelenik az életedben, ez *vonzani* fogja az elveszetteket. Ez Istennek a szava, Istennek a prófétálása, hogy az időknek végén a pogányok meg fognak *indulni az Úrhoz* akkor, Jeremiás, ha te az Igét szólod! Az Igét szólva ezek elvégződnek az életünkben. Tudod-e, hogy ezeket a prófétálásokat *ma is szólhatjuk*, miközben épül a gyülekezet? Mert az utolsó napokról szól. Ésaiás írja:

ÉSAIÁS 2,2–3.

2. Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lesz a halmoknál, és özönleni fognak hozzá minden pogányok;

Vagdoshatjuk a centiket minden nap a szalagról, mert egy nappal közelebb kerültünk ahhoz, hogy megláthassuk az arcát. Utolsó idők. Minden nappal közelebb. Azt prófétálja erről az Úr, hogy *erősen fog állani* az Úr házának hegye, semmi nem tudja megingatni.

Az Úr *felépíti*, és ha az Úr épít, akkor előtte kigyomláta, kiirtotta, ami nem odavaló. Az életünkben végzi ezt, és nagy kegyelemmel végzi úgy, hogy talpon tudjunk maradni, amikor ezek a metszések vannak. Ez nem odavaló! – és *lemetszi* azt, egyszerűen eltünteti az életünkből.

Ha *Vele járunk*, akkor ezek megtörténnek, és kiirtatik a gonosz az életünkből, ami nem odavaló. Az Úrnak a tetszésére legyen a kert, mondja. Én vagyok a szőlőműves, én gondozom azt a kertet. Elvégzi ezeket. Ha régebb óta jársz az Úrral, akkor tudod, hogy így van. Ezeket el kell fogadni az életünkben, ez az Ő munkája. A szőlősgazdának a munkája.

De miközben ez folyik, az egész Sion hegyét is építi az Úr. Azt mondja, hogy ebben az utolsó időben erősen fog állani az Úr házának hegye. *Meg fog állni* minden nehézség, minden ellenséges szándék ellenére, az Úr házának a hegye erősen fog állni. Mondd azt, hogy erősen fog állni! Ez te vagy. Erősen meg tudsz állni ezekben.

Bármilyen kísértés, megpróbáltatás jön, te erősen tudsz állni, mert meg van írva! Erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette! *Kimagasló* lesz, minden fölé magasló lesz a kőszikla, ahol állsz. És magasabb lesz a halmoknál, és mindennél magasabb lesz, és özönleni fognak hozzá a pogányok. Jönnek a népek. *Jönnek a népek* az Úr hegyéhez.

3. És eljönnek sok népek, mondván: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az Ő útjaira, és járjunk az Ő ösvényein; mert Sionból jön a törvény, és Jeruzsálemből az Úrnak Igéje.

Az Úr Jézus Krisztus az, és az Ő Szelleme, aki minket ezen az úton vezet, és egyengeti az utunkat, megtanít arra, hogy járjunk az *Ő ösvényén*, a keskeny úton. A világnak mindenféle elfogadott útja nem elfogadott egy keresztény számára. Ez egy *keskeny ösvény*. Járjunk az Ő ösvényein, mert ha nem vigyázunk erre az ösvényre, akkor eltévelyeghetünk.

A *tévelygés* nagyon erőteljesen kint van a világban. Figyelmeztetlek benneteket, hogy akik itt elplántáltattak és szolgálatuk is volt az egyházban, hallani olyan tévelygéseket, hogy nem tudtam elsöre, higgyek-e a fülemnek.

Az interneten lehet olvasni olyan könyveket, hogy angyalok írták. Az van benne, hogy Isten Igéje már nem jó, mert azt emberek írták, és most az a könyv visz el Isten magasabb ismeretére, amit angyalok írtak. És minden fejezetét más angyal írta, és le van benne írva, hogy nem kell a kereszthalál, és nem kell a szent vér. Meg Isten nem olyan brutális Isten, hogy a Fiát meggyilkolta volna – és olvassa az ember a [megtévesztő] fejezeteket.

Az első gondolatnál *dobd el!* Ne menj bele! Az, aki tegnap az Igét hirdette és pásztorolt, az ma ezt hirdeti, mert megengedte magának, hogy belenézzen, és a megtévesztés ereje ilyen erős kint a világban. Hatalmába fog keríteni, és úgy fogod gondolni, hogy az az igaz, mert meg vagy tévesztve. Ez a *megtévesztés szelleme!*

Arról, ami a hazugság, és ami nem az igazság, arról fogod azt hinni, hogy az úgy van, mert meg vagy tévesztve. Ezek *szellemi erők*. Egyetlen céljuk van, hogy *levigyenek* a keskeny ösvényről, elcsábítanak, azzal *igéznek meg*, hogy van helyette másik, ez igen, mert ezt az angyalok írták.

Le van írva, hogy se hozzá ne tegyél, se el ne vegyél az Írásokból, és aki mást hirdet, az átkozott! [Jel. 22,18-19] *Ragaszkodj hozzá, ez a te életed, és az életednek hosszúsága!* Az élet meg Jézus, és nincs más.

Ne hagyd magad, amikor az ellenség jön ezekkel a sziszegéseivel és meg akar szűrni a fullánkjával, és be akarja oltani azt a kis mérget! Csak apránként adagolja, aztán elkezdesz gondolkodni rajta és visszatérsz: ó, még olvasok belőle egy kicsit, milyen érdekes!

Persze, és a végén azt veszed észre, hogy teljesen úgy gondolsz, hogy ez így van. Mi történt veled? *Megtévesztés áldozata* lettél! Az utolsó időben ez még *fel is erősödik*. Nagyon óvatosak, éberek legyetek és vigyázzatok, mert ez a ház fel fog épülni, a Sion hegye, de keskeny az ösvény, és nem lehet jobbra-balra letérni, egy kicsit ide, egy kicsit oda.

Szigorúan *vigyázz az ösvényre!* Jézus Krisztus szent nevében mondom ezt, az Úr Jézus szeretetével. Mi, akikről az ószövetségi prófétálások szólnak, meg kell találnunk, hogy mi az, ami nekünk szól. Mikeás könyvében írja a Messiásról:

MIKEÁS 5,4.

4. És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az Ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert imé felmagasztaltatik a földnek határáig.

Ez a mi Messiásunk. Te Őbenne vagy, és te igenis megállsz minden helyzetben, és képes vagy az *Úr erejével* menni, a szolgálatban rá bízod magad, tudsz *legeltetni* az Úr erejével. Hogyha a munkahelyeden vannak gondok, ott is megállsz az Úr erejével, az Úrnak, az Ő Istenének fenséges nevével.

Adott nekünk az Úr egy nevet, a *Jézus nevét*, és leírta, hogy nincs más. Ez az egy név van, amelyben lehet menni az Atyához. *Nincs más út az Atyához.* Ez az egy név van. Nem lehet ezt

a keskeny ösvényt elhagyni! A fenséges nevével mehetünk hozzá, és Ő legeltet, és bátorságosan lakoznak, folytatja a próféta.

Te *bátorságban* tudsz állni ebben a világban, bátorságosan lakozni, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig. Felmagasztaltatik! Ha te hűségesen kijelented, hogy a Jézus neve uralkodik felettem, akkor felmagasztalások jönnek az életedre! Mert Jézus *neve felmagasztaltatik!*

A Zsoltáros azt imádkozta, hogy nem nekem, Uram, hanem a Te nevednek adj dicsőséget! Emeld fel a *Jézus nevét* minden helyzet fölött, jelentsd ki, hogy az Úr *Jézus nevében uralkodom!* Az Úr Jézus nevében *hatalmat veszek* a helyzet felett, az Úr Jézus fenséges nevével megyek előre, és ez a név felmagasztaltatik!

Nem szégyenülhet meg az Úr Jézus neve, Ő szerezte meg a győzelmet az én számomra, az én szabadulásomra! A rendelt idő eljött Isten királyságában, mert hiszem és *megvallom* azt, és megvan nekem! Mit teszel? A *hit harcait* harcolod. Az Úr be tudja tölteni a szavaidat. Mindig a szádban kell lennie, és nem szólhatsz mást!

Azt mondja, hogy felmagasztalom a földnek határain, és Ő a mi békességünk. És ha ezt az utat járod, akkor Jézus Krisztus a te *békességed*, odaadta ezt a békességet neked. Isten Igéje a döntőbíró minden helyzetben, és a *békesség a vezérlő mesterünk*. Mi az, amiben döntené fogsz, hogy ezt most elfogadod vagy nem? Az Isten Igéje!

Ha megtalálod Isten Igéjében, akkor elfogadhatod, ha nem, akkor elveted, és el kell, hogy bukjon az Úr orcája előtt. Hogy van a vezérlésünk? Isten *békessége által*. Hogyha a szívedben békességet érzel, akkor *mehetsz* abba az irányba. Ha a szívedben ott van a jelzés, hogy ez nem helyes, ezt ne tedd, ez nem a te utad, akkor a te vezérlő mestered szól hozzád, hogy ne arra menj.

Nem a törvény a vezérlő mesterünk, hanem a békesség. Isten *Igéje a döntőbíró*, hogy mi áll meg és mi nem, hogy mit lehet tennünk és mit nem, és a vezérlő mesterünk az Ő békessége. Ez a kereszténynek az útja.

Az ellenség egyetlen dolgon munkálkodik leginkább ezekkel a megtévesztésekkel, hogy ezer darabra *szaggassa* szét a menyasszonyt, a Krisztus menyasszonyát. Darabokra! Innen is lép belőle, onnan is, ezek és azok már nem szeretik úgy egymást, mint régen, nem járnak egységben, viszálykodni kezdtek, mit mondanak a másikról?

Jönnek az új tanok, és gyere, inkább így higgyél! Itt ez az új könyv, ezt olvasd el! Micsoda kijelentés van benne! Közben *eltávolodsz az Igétől*, ami az egyetlen számunkra. Az Ige! Ezt az egységet akarja eltolvajkodni a sátán. A Krisztus Testének az *egységét*.

Nézd meg, hányféle keresztény van, hányféle csoport, szervezet! Egyiknek ez a neve, másoknak az a neve. Hány keresztény vallás van megkülönböztetve, miközben *egy Jézus* halt meg mindannyiunkért! Minden templom felett, és minden hitközösség felett *egy Jézus Krisztus* áll! Milyen erő lenne itt a földön, ha *egységben* tudnának lenni, és egységben tudnának imádkozni?

Kétfajta igazság nincsen. Ők így mondják, itt ezek így beszélnek, a harmadik helyen azt hallod. *Megtévesztések* vannak közöttük, tévtanok. Melyikre hallgassál? Melyik az igazság? Erre adta neked Isten a Szellemét, hogy *szelíden elvezessen*, hogy tudd, ez az az út, ezen járjatok.

Ahogy meg van írva, abból kell *világosságot merítened*, ami itt le van írva, az áll meg. Ne tegyünk hozzá, és ne vegyünk el belőle! Ne és ne! Habár sokaknak viszket a fülük az utolsó időkben. Hű, ezt nem hallottam még, te hallottad? – és így meg úgy. Nem! Nincs az Igében. Köszönöm szépen, nekem többet ne mondjál róla! Le kell zárni, hogy ne tudjon bejutni. Ezt az *örködést* el kell végezni, mert különben megtévesztések jönnek.

A Krisztus menyasszonyára vágyódik a sátán, az egységet akarja ellopni. Ezt az egységet akarja, mert ha meg tudta osztani, akkor az *oszd meg és uralkodj elv* szerint már könnyen szét tudja szaggatni őket, mert nincs meg az egység, amiben erősek tudnának lenni, menetelni egyként, vállvetve.

Akkor *veszélyes* a Krisztus Teste a sátánra, ha megvan ez az *egység*. Abban van az erő. Ha szét tudta szaggatni darabokra, akkor már nem jelent veszélyt számára a Krisztus Teste. A célja szakadások szítása bármilyen áron, bármilyen módon – kit hogyan lehet. A leggyengébb pontján talál meg mindenkit, hogy elvigye a helyéről.

El akar vinni a helyedről, tudd meg, ahova el vagy plántálva, és ahol öntözéseket akar adni az Úr, onnan vagy kitolvajkodva, ha hallgatsz a szavára. Bármilyen módon is. Az Úr növekedést és áldást akar adni. Tudod, miért merem ezt így állítani? Mert le van írva. Le van írva tisztán.

ZSOLTÁROK 133,1–3.

1. Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak egységben!

Ímé, mily jó – mondja az Ige. Vagyis az egység jó dolog. Ímé mily jó és mily gyönyörűséges – az egy jó és gyönyörűséges hely, amikor *együtt* lakoznak az atyafiak *egységben*. Az egy jó és gyönyörűséges hely, amikor egység van.

Nehéz helyzetek, szorongató helyzetek tudnak néha ilyen *egységet kovácsolni*, akkor nagyobb az összefogás, nagyobb az erő. Egy *cél érdekében* jobban tudunk előre menetelni. Erre az egységre nagyon kell vigyázni!

A *gyülekezet egysége*, hogy együtt lakoznak az atyafiak egységben, ott mily jó és mily gyönyörűséges lenni. Akkor jó belépni egy gyülekezetbe, hogyha ez az atmoszféra jelen van, ha nincsenek viszálykodások, ha nincsenek háttámadások: mit mondott, mit tett, hallottad-e?

Mondd, hogy ne beszélj erről nekem, én az Úrért jöttem ide! *Zárd rövidre*, neked is jobb, ha nem hallgatod meg, de az illetőnek is jobb, hogy nem mondta ki. Mindketten nyertetek vele, és az a susogó, aki a füledre akart ülni, az meg el kellett, hogy repüljön messzire.

2. Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely aláfoly a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére;

Ez az egység olajat hoz, ez az egység *kenetet hoz*. Ez az az olaj, ami aláfolyik, aláfolyik a szakállon. Aki szolgál, a főpapról önti az Úr le a népre ezt az olajat. A legkisebb szentre is így *folyik az olaj*, a szolgálatokon keresztül. Ez a gyönyörű olaj akkor tud folyni, amikor egység van, és ez az olaj *töri meg* az igákat.

Látod, miért olyan veszélyes ez az ellenségnek? Mert ez a *kenet töri meg* az igát egyedül, semmi más. Ez a kenet, ami az *Ő* szent olajában van, ez *töri meg* az igákat. Bármilyen *igáról* is legyen szó, az *Ő* ereje az, ami ezeket *letöri* az életeredről. Ezért akarja ezt az egységet megrontani és kiszaggatni téged a helyedről.

Lásd át az ő terveit, a taktikáit, tudd, hogy mi a szándéka, és állj ellen, amikor ezek a kísértések jönnek, *ne hagyd el a helyedet!* El ne hagyd a helyedet, amikor felgerjed ellened a király haragja! El ne hagyd a helyedet, maradj a helyeden!

Minden egyes elplántált hajtása az Úrnak fontos a maga helyén. Ő plántált, az Ő plántálásának a vesszőszála vagyunk. Az Ő gyönyörűsége ültetése vagyunk. Mit akar a sátán? Kiszaggatni a helyedről. El ne hagyd a helyedet!

3. Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre!

A *harmat* egy olyan csodálatos természeti jelenség, amely apró kis egységekből, cseppekből száll le. Betakarja az egész földet, a hegyeket, a hegyoldalakat. Egy darab kis rész sem marad szárazon, mindenhova leszáll.

Egyformán öntözést kap minden, és egy illat jön vele. Amikor leszáll ez a harmat, akkor fellélegzik a természet, mert öntözést kapott. Minden egyes kis pontra leszáll, nem marad ki, nem marad öntözetlenül semmi.

Ha ez az *egység* jelen van, akkor a kenet mindenkit meglátogat, mindenkit *megöntöz*. Ez a harmat a Sion hegyeire száll. Így száll alá ez a kenet. Ahol ilyen egység van, ott tud így leszállni ez a kenet. Tudod, milyen *jó hely* a gyülekezet? Oda az Úr áldásokat parancsolt. Ahol a szentek *egységben* laknak, oda *áldásokat parancsolt*.

Érdemes bejönni egy gyülekezetbe, ahol egység van? Igen, mert ott áldások vannak. El vannak rendelve az áldások, parancsolva vannak. Az áldások, amiben járni akarunk. És az életet rendeli az Úr ott el örökre. Az az élet, ami minket éltet, az Úr élete, az örök élet, az Ő lehelete, az északi szél, ami a kertünkre fúj.

Krisztus *illata* kimegy a világra. Az az Ő parancsolata által van, és oda parancsolja, ahol *egység* van. A szenteknek vállvetve kellene sorakozniuk. Nem kiteve magunkat az ilyen kiszaggatásoknak, amikor a megtévesztésnek mindig egy újabb és újabb formája jön elő.

Valami új jön be a gyülekezetbe, és azt veszed észre, hogy az illető már teljesen máshol van. Hol van? Keresed, és már bevett valamit, ami nem igei. Ennek nem szabadna így lennie! Ki kell igazítani magunkat, az *Igéhez hűnek* kell maradnunk és az *egységre törekednünk* kell!

Vigyázni a *helyünkre*, hogy ott maradjunk, ahova *elplántált* minket az Úr. Te is szereted, ha szép a kerted, nem? Valamit elplántálsz, megöntözgeted, látod, hogy növekszik. Nem örömd van benne, ha látod, hogy szép, rendezett az a kert? Mit szólnál hozzá, ha mennél másnap, és amit oda beültettél, nincs a helyén? Bosszankodnál.

Az Úr akkor tudja ezeket az áldásokat kiárasztani, ha minden egyes vesszőszál el van *plántálva* ott a helyén, a gyülekezetben. *Egységben*, vállvetve, szeretetben, lüktetve a szent vérben, hogy minden egyes tagját át tudja járni. Igazságban, hitben és szeretetben járnak a szentek, ott vannak az áldások.

A *gyülekezet* a legnagyobb *kincse* Istennek, nem ember rendelte el a gyülekezeti Testet, azt Isten rendelte el. Az Isten rendelése. A *gyülekezeti Test* tagjai rész szerint a hívők. A hívő sereg. Úgyhogy nagyon *fontos részed* van, amikor azt mondod, hogy jövök a gyülekezetbe, mert akkor hozod a saját részedet az egységhez.

Ha te *nem vagy ott* a helyeden, akkor az a *gyülekezet nem teljes*, mert te is ott vagy elplántálva. Nem tudnak úgy az áldások kiteljesedni, nem tud úgy az a harmat leszállni, ahogy

tehetné, ha együtt lennének. Úgyhogy ez egy fenséges dolog, amikor megtapasztaljuk ebben az egységben az *áradást*. A szent kenet áradását, az *Ő* ajándékait, áldásait.

Erre az egységre törekszik az *Úr*. Nagyon sok minden történt, aminek nem lett volna szabad megtörténnie, de az *Úr* a *helyreállítás Istene*. Helyre fogja állítani az *Ő* népét, mindenkit a helyére visszaállít. A helyünkre. Helyreállítás következik, mert az Isten a helyreállítás Istene a Sion hegyén.

Ezt a munkát csodálatosan végzi, ahogy csak *Ő* tudja, de hogy milyen utakon és módokon végzi, azt nem biztos, hogy látjuk előre. De egyet tudnunk kell, hogy megígérte az Igében, és ha megígérte, akkor megcselekszi.

Számíthatunk rá, hogy akik az elmúlt esztendőkből, az elmúlt tíz, tizenöt, húsz évben – van, aki húsz éve hagyta el a helyét – mentek el, azokat az *Úr* vissza fogja hozni. Be fogja újra plántálni őket, hogy egyben legyen az a Test, ne legyen foghíjas a menyasszony. Az akkor szép, ha minden a helyén van.

Nézzük az Ezékiel 36-ban, van egy igevers erre. A 11-es vers írja, a helyreállítás Istene szól, az *Ő* szíve szól, az *Ő* szíve vágya szól.

EZÉKIEL 36,11.

11. És megsokasítom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak, és lakatom őket rajtatok, mint régi időtökben, és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy én vagyok az *Úr*.

Vagyis azt mondja az *Úr*, én megcselekszem, hogy visszaállítom azt, ahogy volt a kezdeteknél, sőt több jót fogok velük cselekedni, mint mielőtt kiszaggatták őket, a Jézus nevében. A *helyreállítás Istene* végzi ezt. Ez az egyik neve is, hogy én helyreállítom.

Ha az *Úr* helyreállít valamit, akkor az *jobb lesz*, mit eredendően, mert rátette a kezét, mert rátette az *Ő* szeretetét, mert az *Ő* érintése, ujjlenyomata van rajta, akkor az jobb lett, mint valaha, a Jézus nevében.

Ez a munka elvégződik. Tudd meg, hogy ezen rajta van az *Úr*! Ez az *utolsó időknél* munkája. Ahogy megígérte a Jóel könyvében, mielőtt jön a nagy kiáradás, tudod, hogy az előtte levő versekben mit olvashatunk? Egy *helyreállítást*.

JÓEL 2,25–26.

25. És kipótólok néktek az esztendőket, amelyeket tönkre tett a szöcske, a cserebogár, a hernyó és a sáska; az én nagy seregem, melyet rátok küldöttem.

Vagyis egy kárpótlással jön az *Úr*. Mindaz, amit az ellenség pusztított az életedben. Az *Úr* a *kárpótlás Istene*.

26. És esztek bőven és megalégesztek, és magasztaljátok az *Úr*nak, a ti Isteneteknek nevét, aki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az én népem.

Kijelenti az *Úr*, hogy *több szégyen nem éri* az én szentjeimet, mert elvégzem ezt a helyreállítást, és többé nem kell pironkodnia az én népemnek. Nem éri több szégyen őket, nem lesz több pusztítás. Ez az *Ő kedves esztendejében* van. Az *Ő* elrendelt helyreállítása, az *Ő* rendelt ideje a helyreállításra, ez eljön az életünkben.

Nagyon nehéz helyeken voltunk, nagyon mélyen voltunk sokan, sok pusztítást láttunk, de azt mondta az *Úr*, hogy elrendelem azt az időt. A *helyreállítás ideje* jön az életünkben a Jézus

Krisztus szent nevében. Tudsz-e örvendezni ebben? Ez az Úr szava. Az Úr szava, és az Ő Szelleme által szólok, ezt készítette nektek mára, hogy vigasztalást vegyetek belőle. Az Ésaías könyvében a 61-es fejezetében 7-es vers hozzátessz még valamit.

ÉSAIÁS 61,7. 4.

7. Gyalázatotokért kettős jutalmat vesztek, és a szidalom helyett örvendenek örökségükben; ekként két részt örökölnék földjükből, örökké tartó örömük lesz.

Amúgy is lett volna jutalma az én gyermekemnek, de mivel mindezek érték és *kitartott* benne, és nekem, az én kezembe ajánlotta, hozzám fordult és tőlem kért segítséget – azt mondja az Úr –, ezért *kettős jutalmat* vesztek. Vagyis jutalom helyett kettős jutalom lesz az osztályrésze – mondja az Úr.

Többé nem szidalom éri őket, hanem örökség, és kettős mértékű. Megjutalmazom őket kettős jutalommal, kettős örökséggel. A *kettős mértékű kenet* jön sokatokra, akik *kitartottatok* a helyeteken! Az Úr megjutalmaz benneteket, kettős mértékű kenetek jönnek. Növekedés Istene Ő, a helyreállítás Istene. *Kipótlom* az esztendőket, és *még adok hozzá* – mondja az Úr.

Ő a *növekedés Istene*. Kipótlom az esztendőket, két részt örökölnék földjükből, és örökké tartó örömük lesz, és többé soha senki el nem lopja tőlük. Örökké tartó öröm lesz, örvendeznek, ujjonganak. Ujjongások lesznek a Sion hegyén. Az Úrnak a sátraiban *örömujjongások* lesznek. Ez meg van írva neked. Ez a te osztályrészed.

A siralmukat vígságra fordítom, a könnyeiket letörölöm. Én vagyok a *vigasztalójuk*. Az Úr szíve mondja ezeket neked, mert tudja, hogy min mentél keresztül. És tudja, hogy voltak nem könnyű és nagyon száraz helyek is, ahol a pusztító ment át az életünkön.

Az Úr tudja ezeket, azt mondja, hogy szemmel tartom a föld hűségeseit. Ti hűségesek vagytok a helyeteken. Szemmel tartom a föld hűségeseit, és az esztendő kezdetétől az esztendő végéig én öntözöm őket. Halleluja! Ezeket az Úr szava szólja.

Meg van írva, ha a szívedhez ér és elveszed, akkor az az Ige munkál benned. Az Úr megcselekszi az Ő Igéjét, úgyhogy mi nem adjuk fel útközben. Miért adnánk fel, amikor ilyen ígéreteink vannak? Az Úr meg akarja cselekedni a mi életünkben, hogy örvendezhessen a Sionnak a lánya, hogy ékességbe öltözhessen, hogy az Urat dicsérhesse, hogy magasztalhassa.

4. És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják, és a pusztavárosokat megújítják, és a régi nemzetségek pusztaságait.

Ésaías, Jeremiás, és Ezékiel könyvének nagy része ebből áll. Ezt szólja az Úr Szelleme: helyreállítom őket, *hazahozom* őket, a régi romokat *megépítem*, a pusztaságokat újjá teszem, és többé nem pironkodik a népem, nem szégyenkezik. Siralommal hozom őket.

Lesznek helyzetek, hogy sírva jönnek majd, de imádkozva hozom őket, mert megtanulják, hogy ott az Úr, aki ezeket cselekedte. Nem hagyta el őket, megmutatta az Úr a jóságát a régi időkben. Elfordultak tőlem és átmentek azokon a helyeken, ahol nem kellett volna, de visszahozom őket – mondja az Úr. És az újat felépítem az életünkben.

Ímé újakat cselekszem, ímé most készül, avagy nem látjátok még? Ezt a vakoknak mondja, de mi látjuk, miket készít az Úr. Lásd meg ezeket! Nem igaz, hogyha a Szellemmel időzöl, akkor nem láttatja! Ne csak azt lássuk, ami a szemünk előtt van, ennél sokkal *többet készít* az Úr nekünk, ami el van rejtve Szellemben.

Az elrejtett mannából ad nekünk, a rejtettekből ad nekünk, és amikor ezt hallod, akkor örömmel kell, hogy gerjedjen a szellemedben. A szellemed arra van teremtve, hogy hittel fogadja Isten Igéjét, hogy hittel tudd ötvözni Isten Igéjét, hogy párosítani tudd a hittel, és akkor az elmegy és cselekszik. Az neked megvan. Te ébredj fel ezekre!

Egy ébredés kell arra, hogy Isten Igéje az igazság az életünkben, rá kell ébrednünk, hogy ez az igazság! Ezt mondja az Úr neked. Ezek a lesújtó körülmények, amiken jelenleg kell, hogy megálljunk, vagy amiken átmentünk, ezek már a múlté – azt mondja az Úr, hogy *ímé újakat cselekszem*, a régiekről ki emlékezik? Ne emlékezz rá!

Állandóan lehúz és *visszahúz*, ha arra emlékszel, hogy mit tett az ördög évekkkel ezelőtt az életedben. Miért kell azon időznünk, ha már nem tudunk rajta építő jelleggel semmit tenni? Csak az erőnket szívja le.

Úgyhogy figyelmezz az Úrnak ezekre az *új dolgaira*, az Úrnak az ékességeire, amit munkálni akar, amit el akar hozni az életedben! Jóra akarja fordítani azokat a pusztító munkáit az ellenségnek, amiken át kellett menned. Azt *jóra* akarja fordítani. Te csak add oda Neki!

Mondd azt, hogy Uram, itt van, a Te kezébe helyezem, cselekedd meg a Te akaratodat vele! Megígérte az Úr, hogy mindent a *javukra fordít* azoknak, akik Őt szeretik, és az Ő örökségében akarnak munkálkodni, az Ő szőlőskertjében.

Te gyümölcsöt akarsz *teremni*, te nem csak itt lézengsz a világban, hanem tudod, hogy itt vagy valami miatt az Úrért, és te ezt meg akarod teremni. Benned megvan ez a tudás. A Szellem szólja nekünk, hogy nekünk itt dolgunk van. Az Úr számít ránk.

Nem hagyjuk magunkat, hogy mint az úthenger, lehengereljen minket a múltnak a mindenféle ügyes-bajos dolga, történések, helyzetek, körülmények, nehézségek! Bármin mentél át, ki kell *jelentened*, hogy én vagyok a *győztes* az Úr Jézus Krisztusban! Akkor mit kezd veled az ellenség?

Tudod, hogy össze tudod zavarni az ellenséget, amikor elkezded dicsérni az Urat? Mert miután a legjobb támadásán is túl van, minden nyilat kilötte rád, és te azt mondod, hogy Úr Jézus, én *dicsérlek* téged, magasztallak téged, hiszem az Igédet, én hiszem, hogy ez beteljesedik az életemben, és a dicséreteidet emeled a trón elé, akkor az *ördög összezavarodik*.

Azt mondja, de hát nem látja, hogy miben van, meg hogyan van? Te a szemedet nem ezeken tartod, így az ördög összezavarodik és elbizonytalanítod a táborát. Egymás ellen fordulnak az ellenségek, ez az ószövetségben is le van írva.

A papok mentek elől, dicsérték az Urat, és az ellenség pedig egymás fejét vette. Egymás ellen mentek, eltűnt az ellenség. Nem bírja hallgatni, ha Istent dicséred. Ezenkívül Istennek ez a dicsérete, a magasztos dicsérete, amikor az Igét felemeled és elkezded magasztalni – hogy az betölti az életedben, amire elküldetett –, az örömet szerez a trón előtt az Úrnak.

Illat az Úrnak. Egy jó illat az Úrnak. Akarsz-e *illatos kertje* lenni az Úrnak? Dicsérni Őt, magasztalni Őt, a fenségét magasztalni, a fenségében imádni Őt, az ékességében imádni Őt? Ez egy szolgálatunk, ez a *papi szolgálatunk*.

Miért hagynánk magunkat itt eltaposva a porban, amikor lehet másként is. Azt lásd meg, hogy lehet másként, és *szolgáld az Urat!* Ez egy szolgálat, a papi szolgálatunk, a dicsérők, a magasztalások, az imádatok, igenis *megmozdul az a helyzet*, ha ezt teszed.

Megmozdulnak ezek a helyek az életünkben az Úr hatalmas erejével, az Ő Szellemével, az Ő fenséges nevével. Ezek élő pontok a Sion hegyén. Ez mind élő bizonyosság a Sion hegyén. Ennek meg kell mozdulnia!

Az Abdiás könyvében van írva, hogy szabadítók mennek fel a Sion hegyére. Ezek mind prófétálások rólunk, mi vagyunk a Sion hegye. Kik a szabadítók? Azok, akik azt mondják, hogy én a *Szellem kardját* veszem, és én ezt a *helyzetet nem fogadom el*, hanem az Igét szólom, ahogy Jeremiásnak mondta, hogy szöld az Igét. Az én beszédeimet adom a te szádba, szöld az Igét! Harcold meg a hitnek szép harcát, hadakozzál az Igével!

Prófétáld Isten Igéjét, szöld az Igét, ragadd meg az én igazságomat, és akkor az Úr megy elől, és szabadítók mennek fel a Sion hegyére. Mert az Úr a Szabadító, de téged felfogadott. Szabadítók, imádkozók, akik az *Ige hatalmával* előretörnek és azt mondják, ez a helyzet meg kell, hogy változzon az Igével.

Akkor vagy Istennek a munkatársa, akkor vagy az Igének a hatalmi fegyverzetével felfegyverkezve. Ezek a *szabadítók felmennek* a Sion hegyére, és a 21-es versben kijelenti, hogy így lesz szabadulás a Sion hegyén. A Sion hegyén pedig szabadulás léssen. Hogyan? Hogyha felmennek a szabadítók. Igenis van részünk ebben.

Harcolunk, a hitnek szép harcait, győztesek vagyunk, és meg kell láttatni a győztesek örömet, az ott kell, hogy ragyogjon! Kell, hogy ragyogjon rajtunk ez az öröm, a győzelem öröme, a Jézus Krisztus szent nevében! A szentek birtokba veszik az ő osztályrészüket, az ő örökségüket.

Elplántálom őket, és soha többet ki nem szaggatja őket senki sem! Ez egy szellemi birodalom, és az Úr meg akar tanítani téged arra, hogy miként működik. Lehet benne előrébb és előrébb, feljebb és feljebb jutni.

Ne essünk bele abba, hogy a reménytelenséget elfogadjuk! Nem igaz! Mindig van *megoldás*, és mindig van kiút. Az Úrnál *nincs lehetetlen* helyzet. Az új szervek, az új látások, a megújulás, az az Úrnál természetes. Az az Ő öröksége.

Egy fontos utolsó gondolat, mert az időm végéhez érteztünk, most zárnom kell ezt a gondolatsort. Látjuk sokszor az életünkben, sőt főleg mások életében, hogy hol vannak a tévesztések, hogy hol is rontotta el a másik, hogy még nem jár ezekben az áldásokban.

Könnyebben rálátunk a mások életében, mint a sajátunkban. Ez az a *gerenda*, amiről Jézus beszél, hogy a saját szemünkben ott van az a gerenda, és a *szálkát* akarjuk kivenni a másik szeméből. Szeretnénk kiszedni a szálkát onnan, mert arra ráláttunk, de a gerenda, ami akkora a szemünkben, az úgy eltakar mindent, hogy lehetetlen.

Az Úr nem tud minket használni semmire, ha azt nem vesszük észre. Azt tanácsolom nektek, hogy sok mindent meglátunk az életben, mi az Igét már ismerjük, tudjuk, hogy ennek nem így kellene lennie, meg azt nem úgy kellett volna tennie, és beleeshetünk abba a hibába, hogy megítéljük a másikat.

Nagyon fontos látni a különbséget, azt a bűnt megítélheted, mert a bűn kárhóztatva van. Ha látsz egy olyan cselekedetet, ami gyümölcstelen, azt megítélheted és mondhatod, hogy ezt a gyümölcsöt én nem kívánom, ezt a fát megítélem, erről a fáról enni nem akarok! Ugye, a *gyümölcsseiről* ismerik meg a fát, és mondhatod, hogy én köszönöm, de nem kérem!

De aki cselekedte, azt ne kárhoztasd, mert az megáll az Uránál, ha abból például megtért, ha magát kiigazította! És az Úr ítélőszéke előtt ő maga fog megállni azért. Mindenki *saját magáért ad számot* az Úr előtt, ezt írja az Ige.

Mert nekünk, mindnyájunknak meg kell jelennünk az Úr ítélőszéke előtt, a Krisztus ítélőszéke előtt. Az egy hely, ami *istenfélelmet hoz* az életedbe, ha egy kicsit elgondolkodsz rajta naponta. Tettem-e ma olyat, ami miatt nem tudnék megállni a királyi szék előtt?

És ha igen, akkor kegyelmet kell venned rá és magadat kell megigazítanod, nem a másikat! A másikat nem szabad kárhoztatnod, mert a másik kárhoztatásával nem jutottunk előbbre! Sem a másik nem fog megváltozni, sem mi. Nem szabad tenni ilyet! Mindenki *saját magáért ad számot* az Úr előtt.

Az, amikor az Ige azt mondja, hogy ne kárhoztasd a másikat, az nem azt jelenti, hogy a cselekedeteit jóváhagyhatod. A gonoszt ne nevezd jónak, és a jót ne nevezd gonosznak! A világosságot ne nevezd sötétségnek, és a sötétséget világosságnak! Ezt Ésaías írja, ez nemtetszése az Úrnak.

De igenis rá kell, hogy tekints arra – főleg ha egy előljáróról van szó, vagy az életedben valaki, akivel közösségben vagy –, és azt mondd, hogy nem, ez a dolog *ez nem áll meg* így az Úr előtt! Ez nem az a gyümölcs, ami az én életemben jelen kell, hogy legyen! Ennél többet ne tegyél, de határold el magad!

A személy kárhoztatása egy nagyon veszélyes dolog, mert az az Úr helye, ítéletnek helye annak, aki az ítélőszékben ül. Ugye, hogy írja Ésaías? És az ítéletnek Szelleme nem rajtad van. Ő hozza majd elő a sötétség titkait, a szíveknek gondolatait, hogy mit miért teszünk. Hogy mi van a miérték mögött, azt csak az Úr látja. Úgyhogy ne kárhoztasd a másikat!

Ez nagy szabadságra visz. Ne ítélkezzél a másik felett, hogy hogyan tehetett ilyet, és soroljuk. Beleestünk abba, hogy közösségbe kerültünk az ő cselekedetével, mert *letértünk* a szeretetről. Nagyon huncut *csapda*, mert azt hisszük, hogy mi még mindig a keskeny ösvényen vagyunk, de már nem ott vagyunk, mert lejöttünk azáltal, hogy a másikat így kárhoztattuk.

Főleg akkor, ha kenet van az illető felett, ha *elhívott*, ha szolgálata van, ott kirakatban van minden, és elkezdjük ítélni. Az ő Urának áll, vagy bukik. Ne tegyünk ilyet! Ne essünk bele, hanem vigyázzunk, éberek legyünk, óvakodjunk ezektől! Az Ige felhívja a figyelmünket erre.

Akarunk-e a kései eső alatt állni, akarunk-e áldásokban járni? Akarjuk-e azt a gyönyörködést az Úrban, az Ő szívében, az Ő kegyelmében? Akarjuk-e, hogy megteljesedjenek rajtunk ezek az áldások? Akkor *vigyázzunk az útjainkra!* Vigyázzunk a járásunkra az Úrban!

Tanuljunk meg *áldást mondani* a másokra, akkor is, ha úgy érezzük, hogy nem érdemli meg. Sokszor van, hogy szűkmarkúak vagyunk, hogy á, nem érdemli meg, hogy megáldjam őt! Gyűjtsél *parazsat* a fejére! Gyűjtögesd a parazsat! Tudod, ez nem olyan parázs, ami fájni fog neki. Ez az Isten emésztő szerelmének a parazsa. Ez a szerelem gyűlik, gyűlik, és a végén *felemészti*, ami nem odavaló.

Kezdd el gyűjteni a parazsat, ha valakivel valami gondod lenne! Kezdd el megáldani őt! Uram, megáldom őt! Beborítom őt az Igével, betakarom, *feloldozom*, nem számítom fel neki, amit tett, szabaddá teszem ettől.

És akkor leszel igazán szabad, amikor ezt megteszed, akkor jönnek az áldások úgy az életedre, ahogy itt le van írva, hogy a Sion hegyén teljes szabadulásod lesz minden kötéstől, és gyorsan jön a gyógyulásod. A meggyógyulásod gyorsan kivirágzik – azt mondja Ésaías.

Gyorsan kivirágzik a meggyógyulásod, mint egy plánta előjön, mert elengeded a másíknak az adósságát, amivel úgy gondolod, hogy tartozik neked. Tartozik nekem még egy bocsánatkéréssel! Ha akarja, megteheti, ha nem, én akkor is megbocsátottam. Nem tartozik nekem semmivel. Ez a szabadság, ahova be kell mennünk!

Hányan érzitek, hogy ez egy jó hely? Ott bent lenni, ahol nem szorongatnak ezek a dolgok, hanem szabad vagy. Jelentsd ki: *szabad vagyok!* Ó, hozsanna a magasságban, szabad vagyok! Az Úr Jézus Krisztus vére szabaddá tett. Az Úr Jézus vére lüktet felettem. Az Úr Jézus Szent Szelleme vezet engem.

Nincs kárhoztatás a Krisztusban, sem magamat nem kárhoztatom, sem másokat. Kezdd el ezeket magad felett prófétálni! Jön az Úrnak a szele az életemre, az északi szél, és a kertemre fúj, az illataival illatozik ez a világ, és a Sion hegyén jön ez a szabadulás.

Lásd magadat ebben a szabadságban! Az Úré a szabadítás. Az Úré a had, az Úré a szabadítás, és az öröm pedig mindenkié, közösen, együttesen. Együttesen közös ez az öröm. És ez az öröm a győzelem.

Az Úr a gyógyító a házban. Nagyon sok gyógyító ajándékkal van ma köztünk. Egy teljes helyreállítás Istene Ő, a szabadítás Istene, jogos örökségek átadójának Istene. Nagyon sok dolgot jobba tesz az életünkben, és kárpótol minket jobban, mint voltunk hajdanán.

Úgyhogy ne hagyj magad, hogy elcsüggedj! Emeld fel a kezed és mondd Neki, hogy *Uram, soha nem adom alább, mint Isten Igéje! Jelentsd ki, hogy nem adom alább, mint Isten Igéje írja, mert az az én jogos örökségem! Ámen.*

Azt neked írta, neked szólta, hogy meg tudja cselekedni. Elküldte az Igéjét és meggyógyította őket. Elküldte az Igéjét és meggyógyította őket. A szívedben gyökeret verjen, hogy valóra válthassa az Úr az életedben. Úgyhogy tessék az Igéből vigasztalást meríteni és közösségben lenni az Igével! Az Igével élni, járni és lüktetni, és ezt a szeretetet kiárasztani magadból a másik felé, a Jézus nevében!

Emeljük fel a kezünket az Úrhoz és kezdjük Őt dicsérni! *Gyönyörködünk benne, a jóságában, a kegyelmében, az irgalmában, a szeretetében! A dolgok nem úgy mennek, ahogy régen voltak! Jelentsd ki! Megváltoznak, újjá lesznek! Ímé újjá lesz minden az életemben, az Úr vesszőszálának plántálása vagyok, az Ő gyönyörűsége ültetése! Gyümölcsöket termek és illatozom a királyságban, a Krisztus illatjával erre a világra. És a népek jönnek a Sion hegyéhez.*

Ezt naponta prófétáld az életed felett, és hidd el, hogy *meglátod hamar*, ha ezeket szólod! Az Úr szava ez az életedre. Hányan fogadtátok be ma ezt az Igét? Az Úr szavát? Az Úr szava szólt a szívekhez. Áldott legyen a szent neve! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.